

Παραδοσιακά παιχνίδια

Λοιπόν, παιδιά, τι λέτε; Θέλετε να παίξουμε μαζί; Έχω να σας μάθω πολλά παιχνίδια. Τα έπαιζα μικρός, μαζί με τους γονείς σας. Μας τα έμαθαν κι εμάς οι δικοί μας γονείς...

Τα παιχνίδια αυτά τα παίζαμε στην αυλή του πατρικού μας σπιτιού, στην αλάνα της γειτονιάς μας, στους ήσυχους και χωρίς αυτοκίνητα και φασαρία δρόμους της συνοικίας μας. Σήμερα θα τα παίξουμε στον πεζόδρομο, στο μικρό πάρκο και στην πλατεία της συνοικίας μας· και ακόμα στο προαύλιο του σχολείου μας, στα διαλείμματα. Ας αρχίσουμε λοιπόν!

Παιδιά, πριν από κάθε παιχνίδι για να «βγει» αυτός που θα τα φυλάει ή που θα κάνει τη μάνα – σε περίπτωση που δε συμφωνούσαμε – χρησιμοποιούσαμε τα λαχνίσματα, όπως τα λέγαμε, δηλαδή με λαχνό. Αυτά γίνονταν με διαφορετικούς τρόπους. Ένας τρόπος λαχνίσματος γίνεται με την απαγγελία στίχων, άλλος με το κρύψιμο μιας πετρούλας. Σήμερα θα μάθουμε να παίζουμε το «Καλημέρα, Βασιλιά».

Ο βασιλιάς κάθεται σε ένα σκαμνί και απέναντί του, σε μια ευθεία γραμμή, στέκονται άλλα παιδιά. Το παιχνίδι αρχίζει.

Όλα τα παιδιά μαζί φωνάζουν.

Παιδιά: Καλημέρα, Βασιλιάσα...

Βασιλιάς: Βρε, καλώς τα τα παιδιά! Πού ήσατε τόσο καιρό;

Παιδιά: Σε δουλειά.

Βασιλιάς: Σε τι δουλειά;

Τότε τα παιδιά αρχίζουν με παντομίμα να μιμούνται όσο μπορούν καλύτερα τις κινήσεις κάποιας δουλειάς, διαφορετικής το καθένα.

Ο βασιλιάς προσπαθεί να μαντέψει τη δουλειά που κάνει καθένα παιδί. Αν βρει όλες τις δουλειές, πετιέται ξαφνικά και κυνηγάει τα παιδιά. Όποιο παιδί πιάσει, αυτό θα γίνει ο νέος βασιλιάς. Αν, πάλι, δε βρει όλες τις δουλειές, οι άλλοι τον ρωτάνε:

– Παιδιά, να το πάρει το ποτάμι; (δηλαδή: να σου φανερώσουμε τις δουλειές που δε βρήσκεις;)

Έτσι και πει ο βασιλιάς ναι, τότε του φανερώνουν το καθένα τη δουλειά του και το παιχνίδι συνεχίζεται με τον ίδιο βασιλιά. Στην περίπτωση που ο βασιλιάς δε δεχτεί... Ε, τότε θα προσπαθήσει για πολλή ώρα ακόμα να μαντέψει σωστά!...

1. Γράψτε μέσα στο κουτάκι Σ (σωστό) ή Λ (λάθος).

- Σ' ένα παιχνίδι για να βρουν αυτόν που θα κάνει τη μάνα, εάν δε συμφωνήσουν, χρησιμοποιούν τα λαχνίσματα.
- Ο βασιλιάς κάθεται σε ένα σκαμνί και απέναντί του, σε μια ευθεία γραμμή, στέκονται άλλα παιδιά.
- Ο βασιλιάς με παντομίμα παριστάνει διάφορες δουλειές και τα παιδιά προσπαθούν να μαντέψουν.
- Αν μπορέσει ο βασιλιάς να βρει όλες τις δουλειές, πετιέται ξαφνικά και κυνηγάει τα παιδιά.
- Αν κάποιο παιδί πιάσει τον βασιλιά, τότε γίνεται αυτό ο νέος βασιλιάς.
- Τα παιδιά ρωτούν «να το πάρει το ποτάμι;», κι αν ο βασιλιάς συμφωνήσει, τότε φανερώνει το κάθε παιδί τη δουλειά του και συνεχίζουν με τον ίδιο βασιλιά.

Σ	Λ
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

2. Να ξαναγράψετε τις σωστές προτάσεις που βρήκατε με τη σειρά, βάζοντας μπροστά τους αριθμούς (1, 2, 3, ...), έτσι ώστε να δείξετε τους κανόνες του παιχνιδιού.

1 _____

2 _____

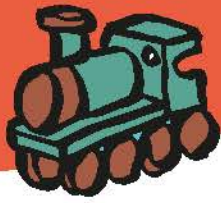
3 _____

Να θυμηθούμε τις εγκλίσεις

Σήμερα τα παιδιά στο σχολείο **παίζουν** κουτσό.
 Σήμερα τα παιδιά στο σχολείο **δεν παίζουν** κουτσό.

Το **παίζουν** ή **δεν παίζουν** περιγράφει μια κατάσταση που είναι αληθινή, πραγματική και συνέβη, συμβαίνει ή θα συμβεί. Αυτή η έγκλιση ονομάζεται **οριστική**. Όταν η πρόταση είναι αρνητική, βάζουμε μπροστά από το ρήμα το μόριο **δε(ν)**.

Τα παιδιά σκέφτηκαν **να παίξουν** συνέχεια κουσό.
 Τα παιδιά σκέφτηκαν **να μην παίξουν** συνέχεια κουσό.
 Τα παιδιά σκέφτηκαν **να παίξουν** κουσό.
 Τα παιδιά σκέφτηκαν **να μην παίξουν** κουσό.

Το **να παίξουν / να παίξουν** περιγράφει μια κατάσταση που θα θέλαμε να γίνει, κάτι που θα επιθυμούσαμε να γίνει. Αυτή η έγκλιση ονομάζεται **υποτακτική**. Όταν η πρόταση είναι αρνητική, βάζουμε μπροστά από το ρήμα το **μη(ν)**.

«**Παίζετε** κουσό, παιδιά» είπε η δασκάλα.
 «**Μην παίζετε** κουσό, παιδιά» είπε η δασκάλα.
 «**Να μην παίζετε** κουσό, παιδιά» είπε η δασκάλα.
 «**Παίξτε** κουσό, παιδιά» είπε η δασκάλα.
 «**Μην παίξτε** κουσό, παιδιά» είπε η δασκάλα.
 «**Να μην παίξτε** κουσό, παιδιά»
 είπε η δασκάλα.

Το **παίζετε/ παίξτε** περιγράφει μια κατάσταση σαν προσταγή, προτροπή. Αυτή η έγκλιση ονομάζεται **προστακτική**. Όταν η πρόταση είναι αρνητική, χρησιμοποιούμε τους τύπους της υποτακτικής βάζοντας μπροστά το **μη(ν)** ή το **να μη(ν)**.

Τα παιδιά στα παλαιότερα χρόνια έπαιζαν παιχνίδια στις γειτονιές και στις αλάνες, που μερικά από αυτά μας θυμίζουν σημερινά δικά μας. Διαβάστε το παρακάτω κείμενο:

Το μαντίλι

Χωριστείτε σε δύο ομάδες και **σταθείτε** αντικριστά, έχοντας μεταξύ σας απόσταση δέκα περίπου μέτρων. Στη μέση αυτής της απόστασης **τοποθετήστε** ένα στεφάνι και στο κέντρο του **βάλτε** ένα μαντίλι. Μόλις δοθεί το σύνθημα, το πρώτο παιδί της κάθε ομάδας πρέπει να τρέξει ν' αρπάξει το μαντίλι. Στη συνέ-

χεια ξαναγυρίζει το κάθε παιδί στην ομάδα του και στέκεται στην ουρά. Αν θέλεις να βοηθήσεις την ομάδα σου, **τρέξε** γρήγορα και **άρπαξε** το μαντίλι. **Τοποθετήστε** άλλο μαντίλι και, με το σύνθημα, τα δύο επόμενα παιδιά, ένα από κάθε ομάδα, πρέπει να τρέξουν να τ' αρπάξουν. Έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι. Νικήτρια είναι η ομάδα που θα συγκεντρώσει τα περισσότερα μαντίλια.

κείμενο της συγγραφικής ομάδας

3. Όταν δίνουμε οδηγίες για ένα παιχνίδι, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε **συνοπτική προστακτική** ή **συνοπτική υποτακτική**, για να του πούμε τι να κάνει, ή **οριστική ενεστώτα**, σαν να περιγράφουμε σε κάποιον τι να κάνει.

Συμπληρώστε τον παρακάτω πίνακα, όπως στο παράδειγμα:

Συνοπτική προστακτική	Συνοπτική υποτακτική	Οριστική ενεστώτα
<i>χωριστείτε</i>	<i>να χωριστείτε</i>	<i>χωρίζετε</i>
<i>σταθείτε</i>		
<i>τοποθετήστε</i>		
<i>βάλτε</i>		
<i>τρέξε</i>		
<i>άρπαξε</i>		
<i>τοποθετήστε</i>		

4. Προσπαθήστε να γράψετε πάλι τους κανόνες του παρακάτω παιχνιδιού σαν να δίνετε οδηγίες σε κάποιους να το παίξουν:

Τα τενεκεδάκια

Μαζεύονται πολλά παιδιά και χωρίζονται σε δυο ομάδες με ίσα άτομα η καθεμιά. Κάνουν έναν μεγάλο κύκλο και έναν μικρό στη μέση. Μέσα στον μικρό κύκλο βάζουν δέκα τενεκεδάκια. Στην περιφέρεια του πρώτου κύκλου καθορίζουν ένα σημείο και τραβούν μια γραμμή. Κατά μήκος αυτής της γραμμής στέκονται τα παιδιά της ομάδας που ρίχνουν, δηλαδή σημαδεύουν τα τενεκεδάκια με μια πέτρα. Όποια ομάδα ρίξει κάτω όλα τα τενεκεδάκια νικάει.

Μαζευτείτε πολλά παιδιά και **χωριστείτε** σε δυο ομάδες με ίσα άτομα η καθεμιά.

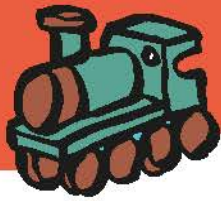

Συλλαβισμός

Θυμηθείτε τους κανόνες συλλαβισμού:

- **Δυο σύμφωνα δε χωρίζονται** όταν αρχίζει από αυτά ελληνική λέξη,

π.χ. υποδεκόμα-**στε** (στάρι), πα-**τρίδα** (τρέφομαι), κο-**σμοναύτη** (σμήνος)

- **Δυο σύμφωνα χωρίζονται** όταν δεν αρχίζει από αυτά ελληνική λέξη,

π.χ. Ατ-**λαντίς**, περισ-**σότερο**

- **Τρία σύμφωνα δε χωρίζονται** όταν από αυτά ή από τα δύο πρώτα αρχίζει ελληνική λέξη,

π.χ. α-**στρ**οναύτης (στρατιώτης),

αλλιώς **χωρίζονται** και το πρώτο πάει με το προηγούμενο φωνήεν, π.χ. **άν-θρ**ωπος

- Τα δίψηφα φωνήεντα, οι δίφθογγοι και τα αυ και ευ στον συλλαβισμό λογαριάζονται ως ένα φωνήεν, π.χ. μοι**ά**-σει, **πι**ο.

5. Να συλλαβίσετε τις παρακάτω λέξεις:

- παιχνίδια ➡ .....
- γειτονιά ➡ .....
- πεζόδρομος ➡ .....
- προαύλιο ➡ .....
- διαλείμματα ➡ .....
- λαχνίσματα ➡ .....
- απαγγελία ➡ .....
- σκαμνί ➡ .....